RADOSŁAW KULINIAK
MARIUSZ PANDURA, ŁUKASZ RATAJCZAK

# IZYDORA DĄMBSKA (1904–1983)

## *Najlepsza z dobrych*

Część pierwsza:
lata 1904–1945

Kęty 2024
WYDAWNICTWO
MAREK DEREWIECKI

FUNDAMENTA
Studia z historii filozofii
t. CXVII
Seria pod redakcją Mikołaja Olszewskiego, Zbigniewa Nerczuka i Antoniego Szweda

© 2024 by Radosław Kuliniak (Uniwersytet Wrocławski, Wydział Nauk Społecznych), Mariusz Pandura (Uniwersytet Wrocławski, Wydział Nauk Społecznych) and Łukasz Ratajczak (Uniwersytet Warszawski, Biblioteka Uniwersytecka w Warszawie, Gabinet Rękopisów)

The license for this edition belongs to the Wydawnictwo Marek Derewiecki.
All rights reserved

Wydanie pierwsze

Recenzenci: prof. dr hab. Bolesław Andrzejewski
prof. dr hab. Tomasz Kupś
Redakcja naukowa, korekta i indeks: Joanna Giel
Projekt okładki i łamanie: Łukasz Derewiecki

Publikacja została dofinansowana przez Fundację Lanckorońskich

Fundacja Lanckorońskich

Praca powstała w ramach badań prowadzonych w Centrum Badawczym Ingarden Uniwersytetu Wrocławskiego

**ISBN 978-83-68182-04-0**

Wydawnictwo Marek Derewiecki
ul. Szkotnia 29a, 32-650 Kęty
tel./fax 33/8454149, 603931607
e-mail: wydawnictwo@derewiecki.pl
Księgarnia: www.derewiecki.pl
Dystrybucja: tel. 502637305

*Patriotyzm jako umiłowanie rodzimej rzeczywistości jest w istocie swej chyba moralnie niemożliwy, możliwy jest tylko patriotyzm wyróżniającej dobrej woli w stosunku do własnej gromady.*

Tadeusz Kotarbiński w liście do Izydory Dąmbskiej

# *Wprowadzenie*

Rok 1904 stał pod znakiem obchodów setnej rocznicy śmierci Immanuela Kanta [1]. 27 stycznia Hans Vaihinger wystąpił z odezwą w sprawie powołania Towarzystwa Kantowskiego i wspierania „Kantstudien" [2]. Zachęcał do badań nad recepcją tej filozofii. Apel Vaihingera bardzo szybko dotarł do polskich filozofów. Odpowiedzieli oni niemal natychmiast na propozycję, nie tyle przyłączając się do kształtującej się w Niemczech organizacji, co tworząc błyskawicznie własne struktury [3]. We Lwowie i Warszawie znaleźli się filozofowie, którzy 12 lutego, dokładnie w dzień setnej rocznicy śmierci Kanta, powołali Polskie Towarzystwo Filozoficzne, budując instytucję na Kantowskim krytycyzmie [4]. Do Kanta nawiązywał Kazimierz Twardowski,

---

[1] Zob. polskie relacje z obchodów setnej rocznicy śmierci Kanta w Polsce i na świecie: W. Strusiński, *Przegląd ruchu filozoficznego. A) Rocznica śmierci Kanta*, „Krytyka", r. 6, 1904, t. 1, z. 3, s. 239; *Jubileusz Kanta*, „Przegląd Filozoficzny", r. 7, 1904, z. 1, s. 110; *Obchód Kantowski w Królewcu (12 i 13 lutego 1904 r.)*, „Przegląd Filozoficzny", r. 7, 1904, z. 4, s. 466–467.

[2] Zob. H. Vaihinger, *An die Freunde der Kantischen Philosophie. Bericht über die Begründung einer «Kantgesellschaft» und die Errichtung einer «Kantstiftung» zum hundertjährigen Todestag des Philosophen*, „Kantstudien", Bd. 9, 1904, H. 1–2, s. 344–350. Kantgesellschaft powstało w Halle dn. 22 kwietnia 1904 roku, a więc już po ukonstytuowaniu się Polskiego Towarzystwa Filozoficznego (zob. *Begründung der deutschen Kantgesellschaft und Errichtung der Kantstiftung in Halle*, „Saale-Zeitung", Jg. 38, 190, 1904, Abend-Ausgabe, 1. Beiblatt, s. 1; *Die Kantgesellschaft*, „General-Anzeiger für Halle und den Saalkreis", Jg. 16, 96, 1904, s. 2; H. Vaihinger, *Kantgesellschaft*, „Kantstudien", Bd. 9, 1904, H. 3–4, s. 568–570).

[3] Zob. przekład polski: H. Vaihinger, *Jubileusz Kanta. Do przyjaciół filozofji Kantowskiej. Odezwa w celu założenia „Towarzystwa Kantowskiego" i „Fundacji Kantowskiej" w setną rocznicę śmierci filozofa*, „Przegląd Filozoficzny", r. 7, 1904, z. 1, s. 108–109.

[4] Krąg „Kantstudien" był dobrze poinformowany o lwowskich wydarzeniach i założeniu Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Stało się tak nie bez udziału Mścisława Wartenberga, współpracownika tego czasopisma. Jeszcze w tym samym tomie czasopisma, w którym opublikowany został apel Vaihingera (choć w kolejnych zeszytach), ukazała się informacja nadesłana przez Wartenberga o powstaniu polskiego stowarzyszenia. Zob. M. Wartenberg, *Gründung einer polnischen philosophischen Gesellschaft*, „Kantstudien",

otwierając lwowską uroczystość [5]. Podobnie uczynił, dając wykład inauguracyjny, Piotr Chmielowski, autor pierwszego polskiego tłumaczenia *Krytyki czystego rozumu* [6].

W cieniu przygotowań do tych wielkich przedsięwzięć przyszła na świat we Lwowie Izydora Helena Maria Dąmbska. Stało się to dnia 3 stycznia 1904 roku. Imię Izydora wybrano jej w odniesieniu do Izydora Sewilskiego, słynnego badacza i teologa katolickiego z przełomu VI i VII wieku, ostatniego badacza świata starożytnego, autora encyklopedycznych *Etymologiae* [7]. Nadanie tego imienia można uznać za niemal prorocze. Już w osiemnaście lat później Izydora stanęła bowiem na Lwowskim Uniwersytecie u boku Twardowskiego, włączając się aktywnie w proces budowania potęgi naszej filozofii. Z czasem okazała się „najlepszą z dobrych" – jak pięknie zwracał się do niej w swoich listach Władysław Tatarkiewicz [8].

Izydora dorastała we Lwowie i w rodzinnym majątku ziemskim w Rudnej Wielkiej pod Rzeszowem. Egzaminy gimnazjalne zdawała jako prywatystka, czyli uczennica domowa, we Lwowie i małopolskiej Białej koło

---

Bd. 9, 1904, H. 3–4, s. 568. Wartenberg był już wówczas wiceprzewodniczącym Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Sam Vaihinger, omawiając przebieg Jubileuszu Kantowskiego w różnych krajach, nie omieszkał wspomnieć o lwowskiej inicjatywie Twardowskiego. Zob. H. Vaihinger, *Das Kantjubiläum im Jahre 1904*, „Kantstudien", Bd. 10, 1905, H. 1–2, s. 125.

[5] Zob. *Przemówienie inauguracyjne K. Twardowskiego z okazji otwarcia Polskiego Towarzystwa Filozoficznego we Lwowie*, „Przegląd Filozoficzny", r. 7, 1904, z. 2, s. 241–243.

[6] Zob. P. Chmielowski, *Kant w Polsce*, „Przegląd Filozoficzny", r. 7, 1904, z. 4, s. 379–394. Wkrótce Piotr Chmielowski, po komplikacjach związanych z kilkudniową ostrą chorobą gardła, zmarł nieoczekiwanie na zawał serca we Lwowie dn. 22 kwietnia 1904 roku, dokładnie w sto osiemdziesiątą rocznicę śmierci Kanta. Tłumaczenie *Krytyki czystego rozumu*, powstałe latem 1903 roku z myślą o Jubileuszu Kantowskim, ukazało się już po utworzeniu Polskiego Towarzystwa Filozoficznego. Poświadcza to między innymi data *imprimatur* warszawskiego cenzora, tj. 21 marca 1904 roku (8 marca w kalendarzu juliańskim). Zob. *Adnotacja na stronie redakcyjnej* w: I. Kant, *Krytyka czystego rozumu*, przeł. P. Chmielowski, red. H. Struve, Warszawa 1904. Ostatecznie tłumaczenie zostało opublikowane pośmiertnie. Chmielowski podpisał ostatni arkusz korekty na kilka godzin przed śmiercią. Zob. *Z literatury*, „Kurjer Warszawski", r. 84, nr 119 z dn. 30 kwietnia 1904 roku, s. 4.

[7] Zob. karta pocztowa Izydory Dąmbskiej do Mieczysława Gębarowicza z dn. 15 listopada 1970 roku, Zakład Narodowy im. Ossolińskich. Biblioteka. Oddział Rękopisów, sygn. 18382/II: Papiery Mieczysława Gębarowicza. Korespondencja. Lit. D–Dr, s. 165.

[8] Zob. list Władysława Tatarkiewicza do Izydory Dąmbskiej z dn. 4 grudnia 1972 roku, Archiwum Nauki Polskiej Akademii Nauk i Polskiej Akademii Umiejętności, K III–109: Izydora Dąmbska.

Bielska. We Lwowie ponadto studiowała i zdobywała szlify uniwersyteckie. Dała się poznać jako wyśmienita nauczycielka gimnazjalna. Była wychowawczynią kilku pokoleń studentów. Łączyła pracę dydaktyczną ze studiowaniem filologii polskiej, filologii klasycznej i filozofii. Uczestniczyła w seminariach i zajęciach następujących profesorów: Ryszarda Ganszyńca [9], Tadeusza Lehra-Spławińskiego, Juliusza Kleinera, Kazimierza Twardowskiego, Mścisława Wartenberga, Kazimierza Ajdukiewicza i Romana Witolda Ingardena. Utrzymywała ścisły kontakt naukowy z Tadeuszem Kotarbińskim, Tadeuszem Czeżowskim, Władysławem Tatarkiewiczem i Władysławem Witwickim. Legitymowała się znajomością historii filozofii, filozofii starożytnej, logiki, metodologii nauk oraz greki i łaciny. Zawsze spokojna, opanowana i rozważna, przyglądała się prowadzonym we Lwowie zajęciom, wynosząc stamtąd wiele istotnych doświadczeń. Zdobyta wiedza pozwoliła jej uwierzyć w wartości hołdujące wolności słowa, poszukiwaniu prawdy oraz nieskazitelnym obyczajom. Dała się poznać na niwie organizacyjnej, gdzie razem z Danielą Gromską i Heleną Słoniewską pomagała wydawać „Ruch Filozoficzny" oraz „Studia Philosophica". Zawiązane w środowisku lwowskim przyjaźnie przetrwały trudne czasy II wojny światowej. Nie zmienił tego powojenny okres dominacji stalinizmu i komunizmu w Polsce. Po kilkunastoletnim pobycie w Gdańsku, osiadła w Krakowie. Tam razem z Ingardenem pełniła misję dydaktyczną na Uniwersytecie Jagiellońskim. Stała nieugięcie na straży wartości wyniesionych ze Lwowa. Nigdy nie uległa namowom uczenia marksizmu [10]. Zawsze wierna filozofii lwowskiej, przetrwała trudne czasy zniewolenia, a u schyłku życia mogła powiedzieć, że sumiennie wypełniła swoją misję. W pracy podążała za myślą nakreśloną przez Twardowskiego. Jej mistrz ze Lwowa w swoim przemówieniu, wygłoszonym podczas setnego posiedzenia Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, mówił:

> Pragnąłem nie tylko być w miarę sił i możności dobrym nauczycielem filozofii, lecz marzyłem też o tym, by moi uczniowie zarówno w czasie studiów swych, jak też po ich zakończeniu tworzyli wraz ze mną trwałą społeczność

[9] Po II wojnie światowej ustalił formę swojego nazwiska na Gansiniec.

[10] Zob. R. Kuliniak, M. Pandura, Ł. Ratajczak, *Filozofia po ciemnej stronie mocy. Krucjaty marksistów i komunistów polskich przeciwko Lwowskiej Szkole Filozoficznej Kazimierza Twardowskiego*, „Cz. 1: Krucjaty marksistów i komunistów polskich przeciwko Lwowskiej Szkole Filozoficznej Kazimierza Twardowskiego. Lata 1945–1951", Kęty 2018.

> umysłową, spojoną wspólnością dążeń i wzajemnym przywiązaniem. A pragnąłem tego nie ku swemu tylko zadowoleniu. Miałem na myśli coś innego. Sądziłem, że kto nauczy się ściśle myśleć, ten nie potrafi być nieścisłym w swym działaniu. A tę ścisłość, dokładność, sumienność i akuratność w działaniu uważam za rzecz najbardziej nam potrzebną. Ten duch ścisłości filozoficznej tchnąć w tych wszystkich, którzy będą potem w życiu na różnych stanowiskach działali, uważałem za jeden z najważniejszych swych obowiązków. I gdyby tak, myślałem, coraz liczniejsze rzesze byłych uczniów filozofii, tak samo jak ja myśleli, tworzylibyśmy związek ludzi wewnętrznymi więzami zespolony, służący filozofii, a przez filozofię ojczyźnie [11].

Dziękujemy Pani Profesor Barbarze Judkowiak, spadkobierczyni materiałów archiwalnych Izydory Dąmbskiej, za wszelkie wskazówki i podpowiedzi przy realizacji projektu. Pani Profesor Judkowiak była razem z nami na każdym z etapów powstawiania niniejszej pracy. Nigdy nie odmówiła nam wsparcia i pomocy. Przekazała nam również szereg nieznanych dotąd dokumentów rodzinnych. Jej szczere oddanie zasługuje z naszej strony na wielkie słowa wdzięczności.

[11] Z ideą pracy organicznej „Filozofii dla Polski" wystąpił Twardowski jeszcze podczas zaborów. Stało się to w ramach setnego posiedzenia Polskiego Towarzystwa Filozoficznego we Lwowie w dniu 4 listopada 1910 roku. Zob. K. Twardowski, *Zagajenie 100. posiedzenia naukowego Polskiego Towarzystwa Filozoficznego, piątek 4 listopada 1910 roku*, Połączone Biblioteki WFiS UW, IFiS PAN i PTF, Archiwum Kazimierza Twardowskiego, 106 (t. 17. 26), s. 11–12. W rzeczywistości samo zagajenie znajduje się na s. 1–9, do niego już po śmierci Twardowskiego dołączono tekst drugiej mowy, czyli podziękowania. Te podziękowania miały odrębną paginację, którą późniejsza ręka poprawiła poprzez kontynuację paginacji pierwszej mowy. Szczegóły tego uroczystego posiedzenia w wielkiej sali wykładowej Instytutu Fizycznego przy ul. Długosza 8 we Lwowie (dziś ul. Cyryla i Metodego), które stanowiło manifestację czci dla Twardowskiego ze strony licznie zgromadzonych gości ze Lwowa i Krakowa, zostały przedstawione w: *Uczczenie zasług prof. dr. Kazimierza Twardowskiego przy sposobności setnego posiedzenia Polskiego Towarzystwa Filozoficznego*, „Przegląd Filozoficzny", r. 14, 1911, z. 1, s. 131–137. Streszczenie drugiego przemówienia Twardowskiego, wygłoszonego podczas spotkania, zostało opublikowane na s. 136–137.

SPIS TREŚCI


Wprowadzenie ..... 5

I. DĄMBSCY Z LUBRAŃCA, HERBU GODZIEMBA, W RUDNEJ WIELKIEJ ..... 9

Metryka chrztu Izydory Dąmbskiej ..... 9

W Rudnej Wielkiej ..... 12

Dzieci Józefa Dąmbskiego z Józefą Skrzyńską ..... 14

Stanisław Tomasz Dąmbski, dziedzic w Rudnej Wielkiej koło Rzeszowa ..... 21

Stanisław Dąmbski żeni się! ..... 26

Marcelina Maria Dąmbska – pierwsza córka Stanisława Dąmbskiego ... 29

Galeria Dąmbskich ..... 32

Zofia i Stefan Dąmbscy ..... 33

Aleksandra Dąmbska-Rudecka ..... 36

II. IZYDORA HELENA MARIA DĄMBSKA ..... 43

Dom rodzinny i zasady patriotycznego wychowania ..... 43

Szkoła, pierwsze egzaminy i matura ..... 50

Będę studiować we Lwowie ..... 72

III. ASYSTENTURA IZYDORY DĄMBSKIEJ U KAZIMIERZA TWARDOWSKIEGO I PRACA W GIMNAZJACH LWOWSKICH ... 100

Zostanę asystentką w Seminarium Filozoficznym ..... 100

*Privatissimum* u Kazimierza Twardowskiego ..... 109

Gotffrieda Wilhelma Leibniza *Nowe rozważania dotyczące rozumu ludzkiego* ..... 115

Doktorat i egzamin nauczycielski w szkołach średnich ..... 119

IV. LATA TRZYDZIESTE ..... 138

Mistrz i uczennica ..... 138

Koniec asystentury ..... 142

Starsza asystentka Twardowskiego ..... 148

Stypendium w Wiedniu, Berlinie i Paryżu ..... 156
Powrót do Lwowa ..... 163
Praca we lwowskich gimnazjach ..... 167
Seminarium Filozoficzne Izydory Dąmbskiej w Prywatnym Gimnazjum Żeńskim im. Królowej Jadwigi we Lwowie ..... 172
Doktorat *honoris causa* Uniwersytetu Poznańskiego dla Kazimierza Twardowskiego ..... 179
„Studia Philosophica" ..... 193
W Kopenhadze na Kongresie dla Jedności Nauki ..... 200
Wspomnienie o Maurycym Schlicku ..... 206
Seminarium Arystotelesowskie Romana Witolda Ingardena ..... 214
Będę się starać o *venia legendi* ..... 223
Wszystko kiedyś się kończy! ..... 231

V. TAJNE NAUCZANIE W CZASIE II WOJNY ŚWIATOWEJ ..... 243
Wybuch wojny ..... 243
Nauka we Lwowie podczas pierwszej okupacji radzieckiej ..... 247
Szkolnictwo we Lwowie pod okupacją niemiecką ..... 257
Ossolineum Dąmbskiej ..... 261
Tajne nauczanie we Lwowie ..... 305
Inne, ważne okoliczności wojenne w życiu i działalności Izydory Dąmbskiej ..... 313
Druga okupacja radziecka. Ucieczka ze Lwowa ..... 320

Bibliografia ..... 327
Summary. Izydora Dąmbska (1904–1983): The Best of the Good ..... 376
Indeks nazwisk ..... 378

Książki wydane w serii
DAIMONION

1. *Aktualność Kierkegaarda. W 150 rocznicę śmierci myśliciela z Kopenhagi*. Praca zbiorowa (2006)
2. K. Ajdukiewicz, *Zagadnienia i kierunki filozofii* (2003)
3. K. Albert, *Wprowadzenie do filozoficznej mistyki*, tłum. Józef Marzęcki (2002)
4. E. Angehrn, *Filozofia dziejów*, tłum. Józef Marzęcki (2007)
5. A. Bareau, W. Schubring, Ch. Furer-Haimendorf, *Buddyzm--dżinizm-religie ludów pierwotnych*, tłum. Józef Marzęcki (2003)
6. W. Beierwaltes, *Platonizm w chrześcijaństwie*, tłum. Piotr Domański (2003)
7. H. Benisz, *Schopenhauer-Nietzsche-Heidegger. Fundamentalne kwestie filozofii życia* (2015)
8. L. Bierdiajew, *Zawód: żona filozofa*, tłum. Henryk Paprocki (2005)
9. M. Bierdiajew, *Autobiografia filozoficzna*, tłum. Henryk Paprocki (2002)
10. T. Bilikiewicz, *Embriologia w epoce baroku i rokoko*, tłum. Artur Koterski (2024)
11. E. Cassirer, *O teorii względności Einsteina. Studium z teorii poznania*, tłum. Przemysław Parszutowicz (2006)
12. M. Chaberek OP, *Święty Tomasz z Akwinu a ewolucja* (2019)
13. M.-D. Chenu OP, *Wstęp do filozofii św. Tomasza z Akwinu*, tłum. Hanna Rosnerowa (2001)
14. M. Conche, *Filozofować w nieskończoność*, tłum. Patrycja Bobowska-Nastarzewska (2007)
15. E. Coreth, P. Ehlen, G. Haeffner, F. Ricken, *Filozofia XX wieku*, tłum. Marian Kalinowski (2004)

16. E. Coreth, P. Ehlen, J. Schmidt, *Filozofia XIX wieku*, tłum. Piotr Gwiazdecki (2006)
17. E. Coreth, H. Schöndorf, *Filozofia XVII i XVIII wieku*, tłum. Piotr Gwiazdecki (2006)
18. T. Crisp, M. Loux, *Współczesne wprowadzenie do metafizyki*, tłum. Adam Grzeliński, Rafał Michalski, Krzysztof Wawrzonkowski (2022)
19. T. Czeżowski, *O metafizyce, jej kierunkach i zagadnieniach* (2004)
20. B. Dembiński, *Późny Platon i Stara Akademia* (2010)
21. B. Dembiński, *Stara Akademia Platona. W początkach epoki hellenistycznej (ostatni okres)* (2018)
22. J. Domański, *„Scholastyczne" i „humanistyczne" pojęcie filozofii* (2005)
23. J. Domański, *Tekst jako uobecnienie. Szkic z dziejów myśli o piśmie i książce* (2002)
24. R. Flacelière, *Historia literatury greckiej*, tłum. Piotr Sobczak (2004)
25. N. Frye, *Straszliwa Symetria. Studium twórczości Williama Blake'a*, tłum. Michał Krawczyk (2022)
26. H.-G. Gadamer, *Idea dobra w dyskusji pomiędzy Platonem i Arystotelesem*, tłum. Zbigniew Nerczuk (2002)
27. J. Galarowicz, *Blask godności. O etyce Karola Wojtyły i nie tylko* (2005)
28. J. Galarowicz, *Być ziarnem pszenicznym. Nowa książeczka o człowieku* (2006)
29. J. Galarowicz, *Człowiek jest osobą. Podstawy antropologii filozoficznej Karola Wojtyły* (2000)
30. J. Galarowicz, *Szczęście na manowcach. Liberalizm-hedonizm--selfizm* (2017)
31. J. Galarowicz, *Wojtyła-Tischner, kapłaństwo i myślenie oraz inne eseje* (2016)
32. J. Galarowicz, *Wprowadzenie do antropologii filozoficznej. Ujęcie fenomenologiczno-personalistyczne* (2017)
33. W. Galewicz, *Odpowiedzialność i sprawiedliwość w etyce Arystotelesa* (2019)

34. W. Galewicz, *Studia z klasycznej etyki greckiej* (2020)
35. A. Górnisiewicz, *Nowoczesność, nihilizm, polityka. Wokół myśli Karla Löwitha* (2014)
36. R. Groń, *„Spór o Aelreda". W poszukiwaniu prawdziwego oblicza Aelreda z Rievaulx* (2005)
37. A. Grzegorczyk, *Źródła sensu w humanistyce* (2018)
38. J. Grzybowski, *Byt, Tożsamość, Naród. Próba wyjaśnienia formuły „tożsamość narodowa" w perspektywie metafizyki* (2012)
39. J. Grzybowski, *Miecz i Pastorał. Filozoficzny uniwersalizm sporu o charakter władzy. Tomasz z Akwinu i Dante Alighieri* (2006)
40. K. Gurczyńska-Sady, W. Sady, *Wielcy filozofowie współczesności* (2012)
41. J. Gwiazdecka, *Etyka Platona. O formie platońskiej refleksji moralnej* (2003)
42. P. Hadot, *Plotyn albo prostota spojrzenia*, tłum. Patrycja Bobowska (2004)
43. P. Hadot, *Twierdza wewnętrzna. Wstęp do „Rozmyślań" Marka Aureliusza*, tłum. Piotr Domański (2004)
44. R. Heinzmann, *Filozofia średniowiecza*, tłum. Piotr Domański (1999)
45. W. Herman, *Polska-Dania: Na pograniczu dwóch kultur. Punkty przecięcia. (Z notatnika i wspomnień reżysera)* (2020)
46. S. Janeczek, *Filozofia-nauka-religia. Studia i szkice z dziejów kultury intelektualnej* (2018)
47. K. Jaspers, *Kant*, tłum. Mirosław Żelazny (2023)
48. G. Jura, *Filozofia zamachu stanu w XXI wieku* (2013)
49. *Kierkegaard, czyli Mowy na piątkowym zebraniu dla wspólnie pogrzebanych*. Praca zbiorowa (2019)
50. A. Kijewska, *Filozof i jego muzy. Antropologia Boecjusza – jej źródła i recepcja* (2011)
51. A. Kijewska, *Metafizyczna odyseja. Filozofia Jana Szkota Eriugeny* (2023)
52. W. Julian Korab-Karpowicz, *Historia filozofii politycznej. (Od Tukidydesa do Locke'a)* (2010)

53. R. Kuliniak, M. Pandura, *Jestem filozofem świata. Roman Witold Ingarden (1893–1970)*, część I: *lata 1893–1938* (2019)
54. R. Kuliniak, M. Pandura, *Jestem filozofem świata. Roman Witold Ingarden (1893–1970)*, część II: *lata 1939–1970* (2020)
55. R. Kuliniak, M. Pandura, Ł. Ratajczak, *Filozofia po ciemnej stronie mocy. Krucjaty marksistów i komunistów polskich przeciwko Lwowskiej Szkole Filozoficznej Kazimierza Twardowskiego*, cz. I: *lata 1945–1951* (2018)
56. R. Kuliniak, M. Pandura, Ł. Ratajczak, *Filozofia po ciemnej stronie mocy. Krucjaty marksistów i komunistów polskich przeciwko Lwowskiej Szkole Filozoficznej Kazimierza Twardowskiego*, cz. II: *Problem reformy szkolnictwa wyższego w świetle partyjnej ofensywy ideologicznej* (2019)
57. R. Kuliniak, M. Pandura, Ł. Ratajczak, *Filozofia po ciemnej stronie mocy. Krucjaty marksistów i komunistów polskich przeciwko Lwowskiej Szkole Filozoficznej Kazimierza Twardowskiego*, cz. III: *Ostateczne starcie* (2021)
58. R. Kuliniak, M. Pandura, Ł. Ratajczak, *Izydora Dąmbska (1904–1983). Najlepsza z dobrych*. Część I: lata 1904–1945 (2024)
59. R. Kuliniak, M. Pandura, *Lwowskie Seminarium Arystotelesowskie Romana Witolda Ingardena z lat 1937–1938* (2020)
60. R. Kuliniak, M. Pandura, *Roman Witold Ingarden we Wrocławiu. Zapomniana historia Uniwersytetu Wrocławskiego z 1945 roku* (2020)
61. *Kwiatki Świętego Franciszka oraz Reguły i Testament*, tłum. Leopold Staff i Kajetan Ambrożkiewicz OFM Cap. (2003)
62. D. Leszczyna, *Hegel w Hiszpanii. Od szkoły sewilskiej do szkoły madryckiej* (2017)
63. A. Lisak, *Fenomen, logos, eidos. Język w fenomenologii Edmunda Husserla* (2024)
64. M. Loux, *Substancja i atrybut. Studium z ontologii*, tłum. Tomasz Sieczkowski (2022)
65. W. Lowrie, *Kierkegaard*, tłum. Jacek A. Prokopski (2011)
66. K. Löwith, *Historia powszechna i dzieje zbawienia*, tłum. Józef Marzęcki (2002)

67. M. Łagosz, *O świadomości. Fenomenologia zjawisk umysłowych* (2016)
68. S. Łojek, *Obrona Nietzschego. Rzecz o odpowiedzialności* (2002)
69. M. Łosski, *Historia filozofii rosyjskiej*, tłum. Henryk Paprocki (2000)
70. H. Majkrzak, *Doktor doktorów. Święty Tomasz z Akwinu* (2012)
71. T. Mazur, *Kapryśni bogowie Sokratesa. Człowiek i świat wartości w tradycji filozofii zachodniej* (2008)
72. R. MacInerny, *Zagadnienie etyki chrześcijańskiej*, tłum. Ryszard Mordarski (2004)
73. M. Miniszewski, *Architektura zła. Wyjątkowość Holocaustu jako problem filozoficzny* (2012)
74. T. Mróz, *Platon w Polsce. Typy recepcji-autorzy-problemy* (2012)
75. R. Pastwa, *Bioetyka. W imię postępu i przetrwania* (2015)
76. H. Plessner, *Śmiech i płacz. Badania nad granicami ludzkiego poznania*, tłum. Zbigniew Nerczuk i Agata Zwolińska (2003)
77. R. A. Podgórski, *Idee i wartości w europejskim dziedzictwie aksjologicznym* (2023)
78. J. A. Prokopski, *Egzystencja i tragizm. Dialektyka ludzkiej skończoności* (2007)
79. J. A. Prokopski, *Hegel-Kierkegaard. Filozoficzno-teologiczna kontrowersja. Krytyczny komentarz do głównych dzieł* (2022)
80. F. Ricken, *Etyka ogólna*, tłum. Piotr Domański (2001)
81. F. Ricken, *Filozofia religii*, tłum. Piotr Domański (2007)
82. E. Rohde, *Psyche. Kult duszy i wiara w nieśmiertelność starożytnych Greków*, tłum. Jerzy Korpanty (2008)
83. W. Sady, *Dzieje religii, filozofii i nauki. (Od Talesa z Miletu do Mahometa)* (2010)
84. W. Sady, *Dzieje religii, filozofii i nauki. Od Eriugeny do Mikołaja z Kuzy* (2014)
85. W. Sady, *Dzieje religii, filozofii i nauki. Od Picco della Mirandoli do Miguela Serveta* (2013)
86. W. Sady, *Dzieje religii, filozofii i nauki: od soboru trydenckiego do Kartezjusza* (2023)

87. B. Scherer, *Buddyzm*, tłum. Grzegorz Kuśnierz (2009)
88. J. Schmidt, *Teologia filozoficzna*, tłum. Piotr Domański (2006)
89. R. Scruton, *Dialogi ksantypiczne*, tłum. Wojciech Nowicki (2006)
90. W. Seńko, *Jak rozumieć filozofię średniowieczną* (2001)
91. M. Starowieyski, *Biblia pisarzy*, t. 1: *Biblio, Ojczyzno moja…* (2024)
92. M. Starowieyski, *Biblia pisarzy*, t. 4: *Psałterz pisarzy* (2024)
93. L. Strauss, *Jerozolima i Ateny i inne eseje z filozofii politycznej*, tłum. Ryszard Mordarski (2012)
94. T. Szarek, *Alvin Plantinga i spory o istnienie Boga* (2015)
95. S. Szary, *Człowiek – podmiot dramatu. Antropologiczne aspekty filozofii dramatu Józefa Tischnera* (2005)
96. T. A. Szlezak, *O nowej interpretacji platońskich dialogów*, tłum. Piotr Domański (2005)
97. W. Szumowski, *Filozofia medycyny* (2007)
98. W. Szumowski, *Historia medycyny filozoficznie ujęta* (2008)
99. A. Szwed, *Fideizm Kalwina i bunt angielskich racjonalistów. Wpływ fideizmu kalwińskiego na powstanie i rozwój racjonalnej teologii naturalnej u wybranych myślicieli angielskich XVII i XVIII wieku* (2016)
100. A. Szwed, *Między wolnością a prawdą egzystencji. Studium myśli Sørena Kierkegaarda* (1999)
101. A. Szwed, *Rozum wobec chrześcijańskiego Objawienia. Kant, Hegel, Kierkegaard* (2011)
102. A. Szwed, *Szkice o Kierkegaardzie i nie tylko…* (2015)
103. *Święty Tomasz teolog. Wybór studiów*. Praca zbiorowa (2005)
104. J.-P. Torrell, *Święty Tomasz – człowiek i dzieło*, tłum. Agnieszka Kuryś (2008)
105. *W kręgu Kierkegaarda*. Praca zbiorowa (2014)
106. E. Walerich, *Trwanie i utrwalanie. Problem poznania intelektualnego w filozofii Henriego Bergsona* (2022)
107. B. Żukowski, *Esse est percipi? Metafizyka idei Georgea Berkeleya* (2012)